

Четвъртък, 31 януари 2008 г.

21. Изразява своята подкрепа за всички демократични политически сили и за гражданското общество, особено за женските и студентски сдружения, които провеждат мирни кампании за демокрация и права на човека в Иран въпреки засилващите се репресии;

22. Очаква иранските власти да изпълнят задълженията си по процедурата по проучване на кандидатите за приближавашите национални избори така, че да гарантират, че те ще бъдат свободни и честни;

По отношенията ЕС—Иран

23. Подчертава, че възможното бъдещо сключване на Споразумение за сътрудничество и търговия между Иран и ЕС зависи от същественото подобряване на състоянието на правата на човека в Иран, както и от пълното сътрудничество на Иран с МААЕ и обективните гаранции по отношение на мирното естество на ядрената му програма;

24. Отбелязва решението на Британската апелативна комисия по забранените организации от 30 ноември 2007 г., приканващо британския държавен секретар на вътрешните работи да отстрани незабавно Народната организация на муджахидините в Иран (РМОИ) от списъка на забранените организации;

25. Отбелязва решението на Първоинстанционния съд от 12 декември 2006 г.⁽¹⁾;

26. Призовава Комисията да представи съобщение относно състоянието и перспективите на отношенията между ЕС и Иран, и приканва двете страни да подновят диалога за правата на човека, успоредно с преговорите за Споразумение за сътрудничество и търговия, което би могло да се сключи, ако Иран осъществи необходимия напредък в областта на правата на човека, както и по ядрения въпрос;

27. Приканва Комисията да установи делегация в Иран с цел насърчаване на диалога с властите и с гражданското общество, и да засили контактите, особено по въпроса за помощта за бежанците и борбата с трафика на наркотици;

*

* *

28. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията, Върховния представител за ОВППС, правителствата и парламентите на държавите-членки, генералния секретар на Обединените нации, на председателите на ОС/ООН и СС/ООН, на Комисаря на ООН за правата на човека, на генералния директор на МААЕ, на председателя на Върховния съд на Иран, и правителството и парламента на Ислямска република Иран.

⁽¹⁾ Дело T-228/02, ССП. 2006 г., стр. II-4665.

Конференцията в Бали относно изменението на климата

P6_TA(2008)0032

Резолюция на Европейския парламент от 31 януари 2008 г. относно резултатите от Конференцията в Бали относно изменението на климата (COP13 и COP/MOP3)

(2009/C 68 E/03)

Европейският парламент,

— като взе предвид Тринадесетата конференция на страните (COP 13) по Рамковата конвенция на Обединените нации по изменение на климата и третата Конференция на страните, служеща като среща на страните по Протокола от Киото (COP/ 3) в Бали, Индонезия, от 3—15 декември 2007 г.,

— като взе предвид Четвъртия доклад за оценката на Междуправителствената експертна група за изменение на климата (МЕГИК), представен във Валенсия, Испания, на 17 ноември 2007 г.,

Четвъртък, 31 януари 2008 г.

- като взе предвид своите предишни резолюции относно изменението на климата и по-специално резолюцията си от 15 ноември 2007 г. относно ограничаване на глобалното изменение на климата до 2 градуса по Целзий — пътят към конференцията в Бали относно изменението на климата и след това (COP 13 и COP/MOP3) ⁽¹⁾,
 - като взе предвид член 103, параграф 2 от своя правилник,
- А. Като има предвид, че Четвъртият доклад за оценката на МЕГИК потвърждава, че ускореното изменение на климата е резултат от човешката дейност и вече води до неблагоприятни последици в световен мащаб;
- Б. Като има предвид, че Планът за действие от Бали подкрепя заключенията от Четвъртият доклад за оценката на МЕГИК, според които глобалното затопляне е неоспоримо, както и че забавянето при намаляването на емисиите значително ограничава възможностите за постигане на по-ниско ниво на стабилизация и увеличава риска от повече неблагоприятни последици от изменението на климата;
- В. Като има предвид, че много области по света вече са изпитали неблагоприятните последици от увеличаването на глобалните средни температури и като има предвид, че последните научни доказателства дават основание за предположението, че е възможно приетата от ЕС дългосрочна цел за ограничаване на затоплянето до 2°C в сравнение с преиндустриалните равнища да не е достатъчна, за да се избегнат значителни отрицателни последици от изменението на климата;
- Г. Като има предвид, че изменението на климата е дългосрочен проблем и че само краткосрочни мерки няма да бъдат достатъчни за осъществяване на положително въздействие върху климата; като има предвид, че от решаващо значение за климата е да се гарантира, че глобалните емисии ще намалееат в рамките на следващите 10—15 години;
- Д. Като има предвид, че индустриализираните страни носят значителна отговорност за акумулирането на емисиите на парникови газове в атмосферата; като има предвид, че най-бедните страни и нации ще бъдат най-силно засегнати от все по-нестабилния климат;
- Е. Като има предвид, че е абсолютно необходим широк международен консенсус относно дългосрочните цели за намаляване на емисиите, за да се гарантира сигурност на инвестициите в технологии с ниски емисии на парникови газове, както и енергийна ефективност и устойчиво използване на горите, а също и за да се избегнат инвестиции в енергийни инфраструктури, които са несъвместими с целите за намаляване на емисиите;
1. Приветства решението, взето от страните на Конференцията в Бали в рамките на Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата за започване на официални преговори за международно споразумение относно климата за периода след 2012 г. с оглед постигане на споразумение и приемане на решение на Петнадесетата конференция на страните, която ще се проведе в Копенхаген през 2009 г.;
 2. Изразява задоволство относно факта, че Планът за действие от Бали включва ясен график, определя 2009 г. като краен срок за сключване на споразумение, както и посочва ключови въпроси, които ще се разглеждат по време на преговорите, и счита, че по този начин планът предоставя добра основа за преговорния процес;
 3. Отново заявява, че подобно споразумение следва да се изгради върху ключовите принципи и механизми на Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата и Протокола от Киото, като отчита общи, но диференцирани отговорности, и да се основава на елементите, определени в параграф 2 от гореспоменатата резолюция от 15 ноември 2007 г.;
 4. Счита преодоляването на отчетливото разграничаване между държавите, включени в Приложение I, и тези, които не са включени в него, за едно от най-значителните постижения на Плана за действие от Бали;
 5. Подчертава конструктивната и водеща роля на ЕС на Конференцията в Бали, която в значителна степен улесни постигането на успех в преговорите; подкрепя продължаването на тази активна роля в предстоящите преговори и настоява, че Европейският парламент трябва да участва изключително дейно в тези преговори;
 6. Приветства признанието от страна на страните, че Четвъртият доклад за оценката на МЕГИК представлява най-обстойната и достоверна оценка на изменението на климата до този момент, като предоставя интегрирана научна, техническа и социално-икономическа перспектива на съответните проблеми, както и насърчаването тази информация да се използва за развиването на национални политики във връзка с изменението на климата;

⁽¹⁾ Приети текстове, P6_TA(2007)0537.

Четвъртък, 31 януари 2008 г.

7. Изразява съжаление относно невъзможността за включване в Плана за действие от Бали на недвусмислени научни позовавания във връзка с необходимостта от намаляване на емисиите от парникови газове; приветства въпреки това факта, че страните по Протокола от Киото признаха необходимостта от намаляване на емисиите от парникови газове от порядъка на 25—40 % в сравнение с нивата от 1990 г. от индустриализираните страни като цяло до 2020 г.;
8. Припомня, че индустриализираните страни, включително тези, които все още не са ратифицирали Протокола от Киото, трябва да играят водеща роля в справянето с изменението на климата на световно ниво и да се ангажират да намалят своите емисии на парникови газове най-малко с 30 % до 2020 г. и с 60—80 % до 2050 г. в сравнение с нивата от 1990 г.;
9. Приветства конструктивния подход към преговорите, възприет от по-голямата част от развиващите се страни, и техния ангажимент за предприемат подходящи на национално равнище мерки за смекчаване в контекста на устойчивото развитие, по измерим и подлежащ на отчетност и проверка начин, което е възможно с подкрепата на технологиите, финансовата помощ и мерките за изграждане на капацитет;
10. Подчертава, че всички развиващи се страни имат право на устойчиво икономическо развитие; подчертава, че е необходимо Европейският съюз и други индустриализирани държави да окажат помощ на развиващите се страни при разработването на устойчиви технологии;
11. Припомня, че глобалните усилия няма да бъдат надеждни и ефективни без по-дълбок, измерим и подлежащ на отчетност и проверка ангажимент от страна на всички участници;
12. Счита, че намирането на справедливо решение е основно условие за успешна международна политика в областта на климата;
13. Счита, че, като нововъведение в сравнение с Протокола от Киото, различното положение на развиващите се страни следва да бъде отразено в поетите задължения, и че страните с бързо развиващи се икономики следва да приемат ограничения на своите емисии съобразно степента си на развитие, отрасловия състав на икономиките си, потенциала за намаляване на емисиите и техническите и финансовите си възможности;
14. Счита, че има възможности за нововъведения във връзка със съществуващите механизми от Протокола от Киото по отношение на начините на ангажираност и конкретните цели за развиващите се държави и държавите с бързо развиващи се икономики, така че тези задължения да бъдат съвместими с нуждите и възможностите на всяка държава, при положение, че те са измерими и подлежат на отчетност и проверка;
15. Приветства решението за създаване на работна програма относно методологията, свързана с ред подходи и позитивни стимули в областта на политиката, които целят намаляване на емисиите от обезлесяване и деградация на горите в развиващите се държави, като по балансиран начин бъдат взети предвид многобройните функции и ползи на горите за биоразнообразието, функционирането на екосистемите и местните начини на препитание; приветства също така факта, че страните се насърчават да подкрепят изграждането на капацитет, да предоставят техническа помощ и да правят усилия, включително пилотни проекти, за справяне с причините за обезлесяване и необходимостта от подкрепа за устойчиво използване на природните ресурси;
16. Приветства решението за управление по ефективен и прозрачен начин на Фонда за адаптация, което гарантира, че той ще бъде оперативен на ранен етап от първия период на поети задължения по Протокола от Киото;
17. Приветства решението за създаване на стратегическа програма за увеличаване на инвестициите за развитие, трансфер и внедряване в развиващите се страни на технологии за смекчаване и адаптация, както и факта, че експертната група по трансфер на технологии беше натоварена със задачата да изготви оценка на пропуските и пречките за използване и достъп до финансови ресурси;
18. Счита, че важен приоритет следва да бъдат научните изследвания, развойните и демонстрационни дейности за по-ефективни и по-евтини енергийни технологии; призовава за тясно сътрудничество между правителствата, промишлеността, научноизследователската общност и гражданското общество;

Четвъртък, 31 януари 2008 г.

19. Счита, че основният акцент на следващата конференция/среща на страните в Познан следва да бъде във връзка с развиващите се държави и следователно настоява да се направят сериозни усилия с оглед постигане на действителен напредък по отношение на инициативи, включително инструменти, основани на пазарни механизми, с цел избягване на обезлесяването и насърчаване на устойчивото използване на горите, финансиране на адаптацията и подобряване на трансфера и внедряването на чисти технологии в развиващите се страни;
20. Призовава да се разработят значими и предсказуеми финансови инструменти в рамките на политиките на ЕС с цел подпомагане на развиващите се държави за адаптация към последиците от изменението на климата и намаляване на емисиите на парникови газове, както и на обезлесяването и деградацията на горите; припомня необходимостта щателно и отблизо да се наблюдава действителното въздействие от съществуващите и бъдещите финансови инструменти, свързани с климата, върху развиващите се държави; счита, че Механизмът за чисто развитие следва да бъде реформиран с оглед постигане на неговия пълен потенциал през периода на поети задължения 2008—2012 г.;
21. Подчертава необходимостта от неотложно екологизиране на политиката на ЕС за развитие и помощ, което следва да се приложи без да се засягат политиките на ЕС в областта на околната среда и изменението на климата; изразява съжаление относно много бавния напредък в тази област и призовава ръководителите на ЕС да приемат смекчаването на и адаптацията към изменението на климата за ключови приоритети в рамките на политиките на ЕС на сътрудничество за развитие;
22. Подчертава, че с оглед запазване на надеждността на Плана за действие от Бали, индустриализираните държави трябва в най-кратки срокове да създадат партньорства във връзка с климата с по-големите държави с бързо развиващи се икономики като Китай и Индия с цел насърчаване на тясно сътрудничество за реформа на енергийната политика, изграждане на капацитет, подкрепа на инвестициите в технологии за енергийна ефективност и нисковъглеродни технологии;
23. Изразява съжаление относно невъзможността за включване на ясно позоваване във връзка с необходимостта от споразумение за обвързващи намаления на емисиите от въздухоплавателен и морски транспорт; отбелязва, че мандатът от Бали не изключва обвързващи мерки за въздухоплавателния и морския транспорт; отново призовава емисиите от въздухоплавателен и морски транспорт да бъдат включени в международните задължения за намаляване на емисиите на парникови газове в периода след 2012 г. под егидата на Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата, поради факта, че Международната организация за гражданско въздухоплаване (ИКАО) и Международната морска организация (ИМО) не са успели ефективно да разрешат въпроса;
24. Подчертава значението да се гарантира включването на всички по-големи отрасли, които участват в международната търговия, във всички световни задължения и показатели по отношение на климата, с цел да се гарантира постигането на глобалните цели за изменението на климата и да се предотврати нарушаването на конкуренцията на глобално равнище;
25. Призовава за незабавно преразглеждане на политиката на ЕС в областта на биогоривата, като се обърне специално внимание на устойчивостта на жизнения цикъл на всеки вид биогориво от гледна точка на намаляването на емисиите на парникови газове; подчертава, че разработването и прилагането на стратегии за биогоривата като един от възможните източници на енергия следва изцяло да има предвид и да избягва всички свързани негативни екологични, социални и икономически последици; призовава следователно Комисията да предложи стабилни стандарти и ясни критерии за производството на биогорива;
26. Подчертава, че Парламентът очаква с интерес доклада на Комисията и на Върховния представител по въпросите на външните работи и политиката за сигурност относно въздействието на изменението на климата върху въпросите на международната сигурност, поискан в Заключенията на Председателството на Европейския съвет, проведен в Брюксел на 21—22 юни 2007 г.; подчертава, че специално внимание трябва да се обърне на ключови области като смекчаване, адаптиране и включване на изменението на климата във всички политики, тъй като изменението на климата би могло да бъде съществена причина за дестабилизация на най-бедните държави;
27. Като съзнава мащаба на предизвикателството във връзка с предстоящите преговори, настоява, че политиката в областта на околната среда трябва да се счита за ключов приоритет и елемент на външните отношения на ЕС с трети държави, регионални конвенции и икономически организации; освен това призовава четирите Председателства (Словения, Франция, Чешката република и Швеция) през 2008 и 2009 г. да информират Парламента относно своите цели по отношение на политиката в областта на климата, както и редовно да докладват, заедно с Комисията, относно напредъка, постигнат в преговорите;

Четвъртък, 31 януари 2008 г.

28. Настоятелно приканва Комисията да проучи, доколкото не съществуват равностойни условия, възможностите промишлеността да разшири икономическите си възможности чрез разработване на иновативна „благоприятна за климата“ промишленост; поради това призовава в рамките на СТО да бъде разглеждана възможността за въвеждане на временни мерки, които да благоприятстват производството и износа на щадящи климата продукти и иновационни технологии;
29. Призовава съответните си постоянни и временни комисии и делегации тясно да сътрудничат помежду си по въпроса за изменението на климата с оглед гарантиране на съгласуван и координиран подход във всички свои политики, а именно политиките в областите на околна среда, промишленост, енергетика и транспорт, селското стопанство, изследвания и развитие и, по-специално, търговия и инвестиции, както и други инициативи по отношение на целите, свързани с изменението на климата; призовава въпросите, свързани с изменението на климата, да бъдат редовно повдигани на равнище междупарламентарни делегации и в контекста на Трансатлантическия законодателен диалог;
30. Признава факта, че надеждността на преговорите на ЕС зависи от успеха на собствените усилия на Европа за намаляване на емисиите и разработването и трансфера на нисковъглеродни технологии към други държави; призовава следователно за приемането на политики и мерки на всички равнища — местно, национално и европейско, което ще гарантира постигането от ЕС до 2020 г. на намаление на емисиите на парникови газове в рамките на ЕС най-малко с 30 % в сравнение с нивата от 1990 г., при условие, че и други индустриализирани държави се ангажират с подобно намаляване на емисиите на парникови газове и икономически по-напредналите развиващи се държави допринасят съобразно своите отговорности и капацитет; признава задължението, поето от ЕС, независимо от сключването на глобално споразумение за периода след 2012 г., да намали до 2020 г. емисиите на парникови газове най-малко с 20 % в сравнение с нивата от 1990 г.; призовава за приемането на политики и мерки, които да подкрепят изразходването на повече средства както на национално, така и на равнище ЕС, за научноизследователска и развойна дейност и иновации в областта на намаляването на емисиите на парникови газове;
31. Призовава ЕС да използва своите правомощия и влияние като важно действащо лице на международната сцена и партньор на развиващия се свят, с цел да въведе на международно равнище съгласувани цели по отношение на изменението на климата;
32. Подчертава историческата отговорност най-вече на индустриализираните страни, които са най-отдавна източник на емисии на парникови газове, и следователно ги призовава да се ангажират в по-голяма степен с действия за избягване и ограничаване на природни бедствия и социално напрежение, които биха последвали ако не се ограничи глобалното затопляне;
33. Отбелязва предприетата от администрацията на САЩ инициатива за свикване на пет допълнителни срещи на държавите, които се явяват най-големи източници на емисии в световен мащаб; призовава Комисията и съответните държави-членки да приемат участието при условие, че домакините предложат конкретни действия за краткосрочни цели за намаляване на емисиите, които отговарят на целите и задачите на Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата; призовава държавите, които се явяват най-големи източници на емисии в световен мащаб, да координират усилията си с тези на Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата;
34. Отбелязва, че горепосочената конференция/среща на страните, която ще се проведе в Познан едновременно с Европейския съвет; призовава Съвета да измени датата на Европейския съвет с цел да позволи на държавните и правителствени ръководители да присъстват на COP/MOP, както и да осигури пълно внимание към COP/MOP от страна на правителствата;
35. Изразява убедеността си, че за постигането на гореспомнатите цели е необходимо да се привлекат медиите, които ще изиграят ключова роля за създаването на необходимото обществено съзнание по отношение на предвижданите изменения на климата в краткосрочен и средносрочен план;
36. Счита, че в съответствие с разискванията, проведени на Конференцията в Бали с парламентарни представителства от цял свят, Парламентът може и следва да има важна роля като координатор на постоянен междупарламентарен форум по изменение на климата; призовава следователно съответните си органи да разглеждат тази възможност;
37. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията, на правителствата и парламентите на държавите-членки, и на Секретариата на Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата, с молба да бъде разпространена до всички страни по Конвенцията, които не са членки на ЕС, както и до всички наблюдатели към Конвенцията.